

Jørgen Gram: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, heller ikke ved Behandlingen af dette Lovforslag kan være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne knytte et Par Bemærkninger til Forslaget.

Forud for Krigens Begyndelse var den daværende Regering opmærksom paa, at den Tid kunde komme, da der ligesom under den første Verdenskrig blev en mægtig Spekulation med Hensyn til de forskellige Værdipapirer, en Spekulation, der samfundsmæssigt ikke kunde have nogen gavnlig Virkning. Derfor blev der forud for Krigen vedtaget forskellige Lovbestemmelser, der skulde hindre, at en saadan Spekulation igen kunde komme i Gang og øve sin skadelige Indflydelse, og man har jo heldigvis kunnet konstatere, at der under hele den bevægede Tid, der nu er ovre, langt fra har været en saadan skadelig Opjober af Værdipapirerne som under den første Verdenskrig, og at de gennemførte Bestemmelser, saa vidt de har kunnet øve Indflydelse — og det har de ganske sikkert kunnet —, har været rigtige i den Tid, der er gaaet. Nu er man imidlertid naaet saa vidt, at man fra Regeringens Side har ment, at nu vil der ikke være Mulighed for, at der kan komme en Omsætning af skadelig Art, der betyder noget i den Tid, vi staar over for, og derfor er det, at man har forelagt dette Lovforslag om at gaa tilbage til, hvad man havde før.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til dette Forslag, idet jeg haaber, det maa gennemføres snarest muligt.

Gyldenslette: Dette Lovforslag er et Skridt i den rigtige Retning, naar Talen er om at afvikle eller gaa til Ophævelse af Krigstidens økonomiske Restriktioner, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Aksel Larsen: Mit Parti ser sig ikke i Stand til at love dette Forslag nogen velvillig Behandling. Vi er af den Opfattelse, at Tiden aldeles ikke er inde til at ophæve denne Del af Krigstidens Restriktioner, og vi stiller os overhovedet tvivlende over for, hvorvidt det nogen Sinde maatte blive nødvendigt at nedsætte den paagældende Afgift.

Jeg har forgæves søgt efter en virkelig saglig Motivering for Forslaget i den Tale, den højtærede Finansminister holdt. Det eneste, jeg har fundet, der kunde synes at tjene som Motivering for Forslaget, er det, der staar i Fortrykket, Sp. 3141, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere.

Den højtærede Minister sagde:

„Regeringen finder nu Tidspunktet inde til at ophæve denne midlertidige Lovgivning om forhøjet Afgift ved Omsætning af Aktier, hvis Kursværdi er steget særlig stærkt efter Krigsudbrudet, bl. a. af den Grund, at disse Kursstigninger ikke alene skyldes Konjunkturerne, men ogsaa og særlig den Omstændighed, at saa at sige alle Selskaber i de siden Krigsudbrudet forløbne Aar har foretaget en stærk Konsolidering. Udbyttebegrænsningsloven har jo paalagt Selskaberne at henlægge betydelige Beløb til Reserverne, hvorfor Egenkapitalen er vokset ganske betydeligt. Det foreslaas derfor nu at vende tilbage til den ensartede Afgift ved Omsætning af Aktier og lignende offentlige Papirer, som var gældende inden Krigsudbrudet,“

Den første Begrundelse lægger den højtærede Finansminister, saa vidt jeg forstaar, ikke saa megen Vægt paa, den Begrundelse, at disse Kursstigninger ikke alene skyldes Konjunkturerne. Men jeg finder ogsaa, at uanset hvad disse Konjunkturstigninger maatte skyldes, kan det for saa vidt være ligegyldigt. Jeg kan ikke se, at der ligger nogen egentlig saglig Begrundelse i det sagte.

Det følgende synes derimod at skulle gælde som Hovedbegrundelse; men jeg kan ikke se, hvilken Forbindelse der er mellem, at saa at sige alle Selskaber har foretaget en stærk Konsolidering, og det, at man nu vil nedsætte Afgiften. Det forekommer mig rent ud sagt at være en Argumentation efter det gammelkendte Princip: Goddag Mand, Økseskaft, eller: Hvad er højest Rundetaarn eller et Tordenskrald? Hvis Selskaberne har konsolideret sig meget stærkt — og det har de, for Udbyttebegrænsningsloven har ikke medført, at Folket som saadant har nydt godt af, at Selskaberne har tjent ekstra store Summer, men den har medført, at Selskaberne har konsolideret sig, henlagt til deres forskellige Fonds —, saa bevirker det jo blot, at deres Værdier er saa meget større, og at man altsaa er tilbøjelig til at vurdere deres Aktiers Værdi højere, og det kan ikke være nogen Begrundelse for, at saa skal vi nedsætte denne Afgift.

Jeg tillader mig at sige, at selvfølgelig er Venstre ifølge hele sin Anskuelse og ifølge det Program, Partiet gik til Valg paa, af den Mening, at man maa ophæve flest muligt af de Restriktioner, der generer det saakaldte private Initiativ, altsaa Privatkapitalisterne her i Landet. Nu er Venstre imidlertid